

Elena Orts
Esteban

La rebel·lió de la cuina

La rebel·lió de la cuina

Elena Orts Esteban

Basat en fets reals.

Aquest conte va ser acabat de escriure el dimecres 5 de maig del 2021 per al XXVIII Certamen Escolar de Narrativa Curta en Valencià 2021 de Aviva.

Dedicat als meus oncles Pepe i Susi i al gatet protagonista,

Lucky, per donar-me tant d'amor, estima, unes nits fantàstiques

i eixe salmó tan bo.

Hola soc Lucky, un gatet Siamès Red Point, i us contaré com la cuina de la meua casa em va donar una lliçó. Fa uns tres mesos, a casa...

Era de nit i a Jazz, a Jaque i a mi ens tocava sopar. De sopar mamà (humana) ens donava sempre puré de peix; jo ho odiava i mai m'ho menjava, però al final tenia gana i intentava llepar els bols buits de Jazz i Jaque, ja que mamà els havia donat el contingut del meu bol.

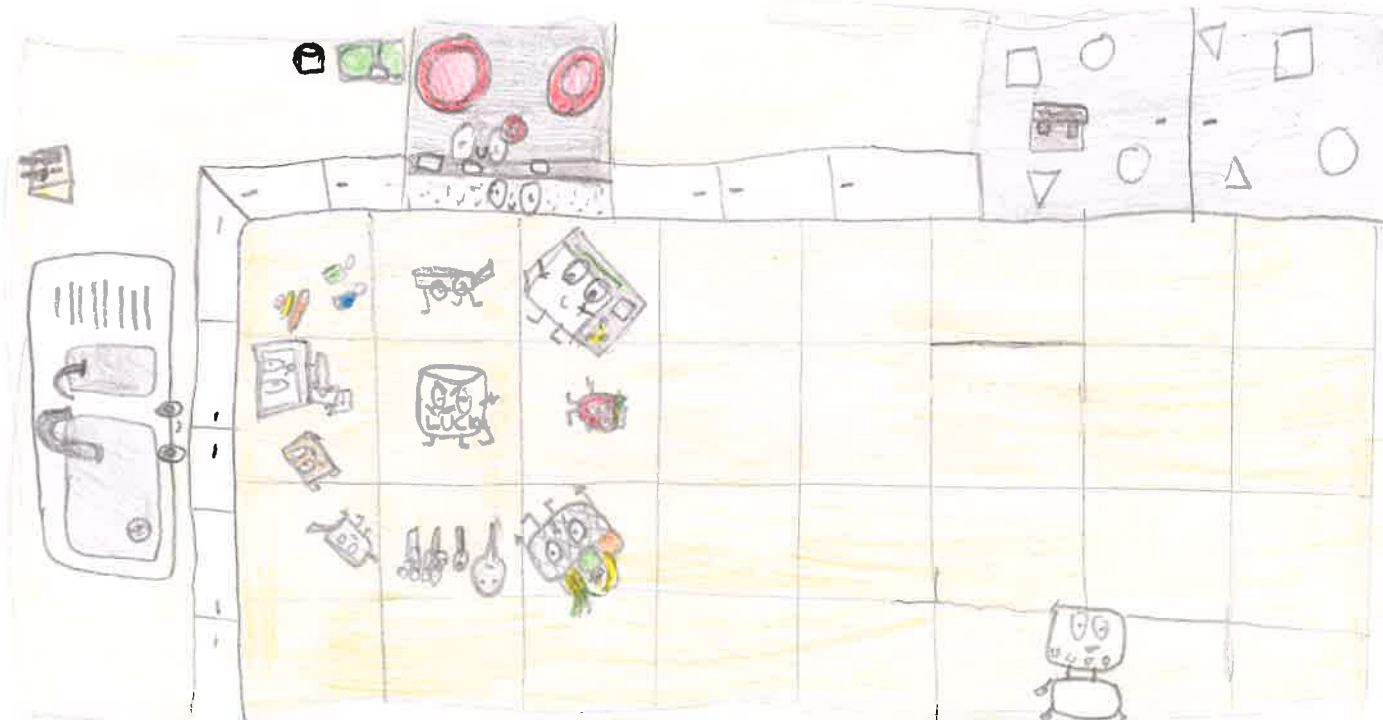
Però, a mi no m'havien dit que la meua cuina estava viva, així que com voleu que evitara fer-ho?

He dit això perquè la cuina es va enfadar amb mi, el meu bol ja estava fart que no menjara de ell; ja que la funció d'un bol és que qui està assignat a menjar d'ell menja d'ell, i si no menjaven d'ell era com si el canviaren continuament de treball.

La veritat es que el meu bol va ser molt pacient amb mi, però, al cap d'un any amb mi a casa, va declarar davant el Rei de la Cuina* una AGC (Assemblea General de la Cuina), que es convocava cada vegada que algun dels habitants de la cuina, o que hi esté involucrat amb algun membre de la cuina (es a dir tots els habitants de la casa) incomplia una llei imposada pel rei, com en aquest cas.

Tots els habitants de la cuina van acudir i en primera fila es van posar: Microones, una maduixa anomenada Vera, Bol de Fruita, Cullera per a Servir, Cullera, Forqueta, Ganivet, Cassó, Tableta de Tallar, Televisió (que no parava de prendre notes), la vaixel·la de colors i Paella. Es van reunir al voltant del bol i, llavors, el meu bol va començar a parlar:

- Germans gurmets, he declarat aquesta AGC perquè com ja sabeu soc el bol de sopar per a Lucky, i el seu deure (el de Lucky), és menjar de mi, i no ho fa. Estic ja fart d'això i m'agradaria que m'ajudareu a escarmentar a aquest gat.

* El Rei de la Cuina és quan la pols de tota la cuina es junta i crea al rei que té forma de un foc encès.

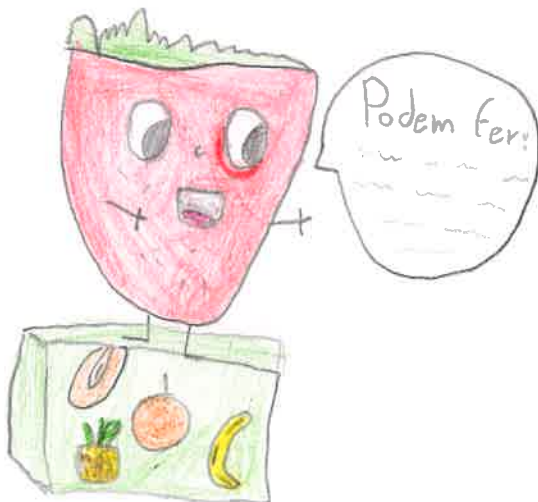
Es va escoltar un "sí!" com si m'hagueren de torturar fins a la mort. Ja sé que esteu pensant, pobre Lucky, però tenien raó, tenien que escarmentar-me. Els habitants de la cuina van proposar moltes coses boges, per exemple:

-Posar-me dins de la paella i fregir-me com si fora un ou fregit. Aquesta idea va ser de Paella.

- Tallar-me un trosset d'orella i després fer-me engolir per força tot el paté de peix que hi havia a la nevera. Aquesta dels companys Ganivet i Nevera.

I hi havia moltes més però no vos les contaré perquè són molt cruels i no vull que tingueu mal somnis aquesta nit.

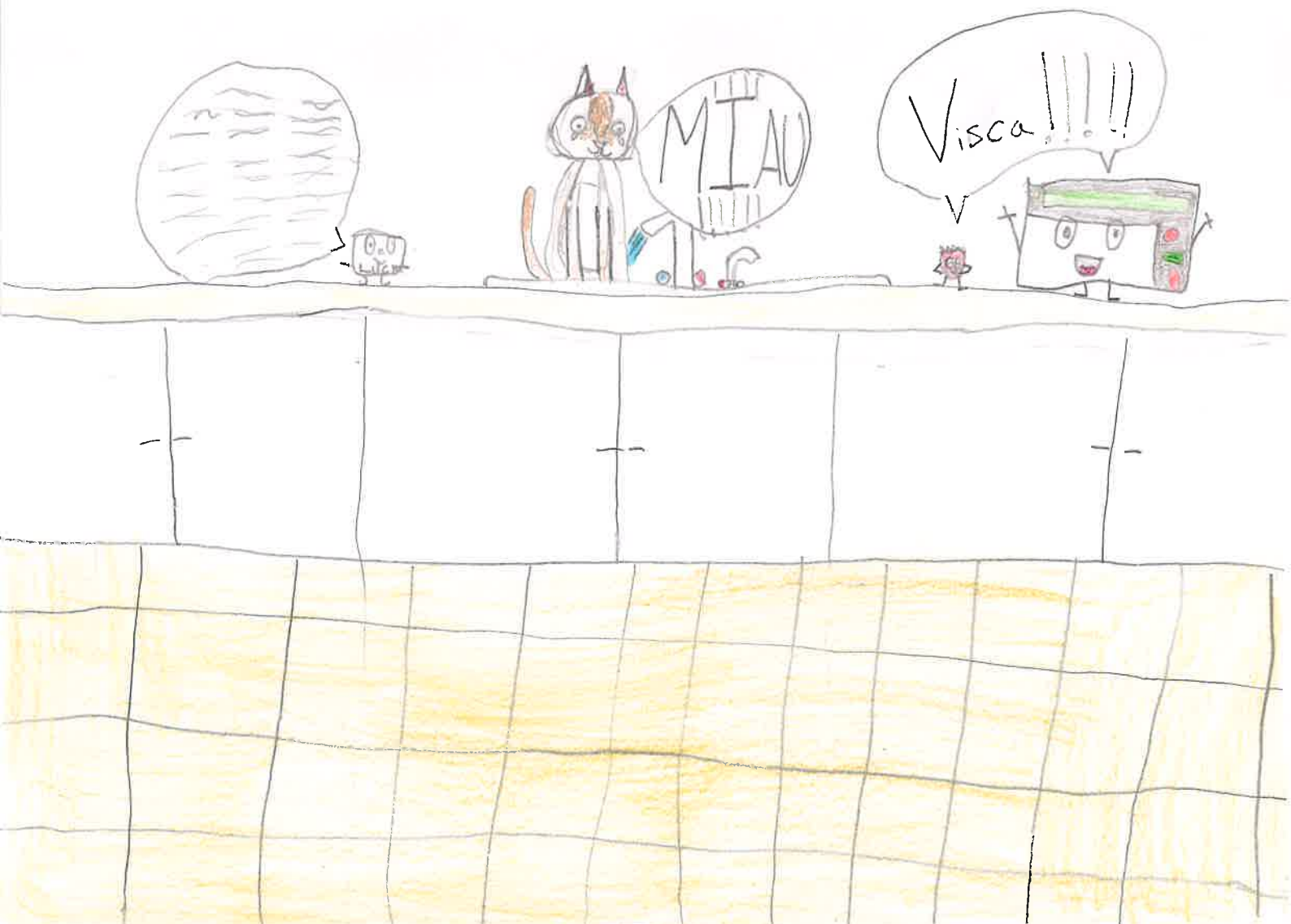
Però per desgràcia es van quedar amb aquesta: portar-me a l'aigüera dins de Microones (abans d'això posar-me en el menjar una pastilla per al somni), obrir l'aixeta d'aigua freda i que em banyara prou com per a agafar un refredat de tres mesos o més (Noooooo!). Aquesta idea se li va ocórrer a la maduixeta Vera, amb la qual vaig fer les paus després i em va contar tota aquesta història; vam ser bons amics fins que papà se la va menjar.

L'operació va procedir el 12/ 3/ 2021; a la nit, després que la pastilla em fera efecte.

Em van ficar dins del microones i em van transportar fins a l'aigüera. Quan em van pujar i van obrir l'aixeta vaig donar un miol gegant però, com era de nit, papà i mamà no em van sentir, ni tan sols els altres gats de la casa. Els habitants de la meua cuina no van parar fins que el meu bol va veure que començava a ofegar-me i els va dir que pararen.

Quan em van baixar em van assecar amb una tovallola perquè no em constipara (en realitat no ho van fer per això, si no perquè si papà i mamà em veien mullat sospitarien, però jo pense això per a no patir tant), els habitants de la cuina em van envoltar i el meu bol va començar a parlar.

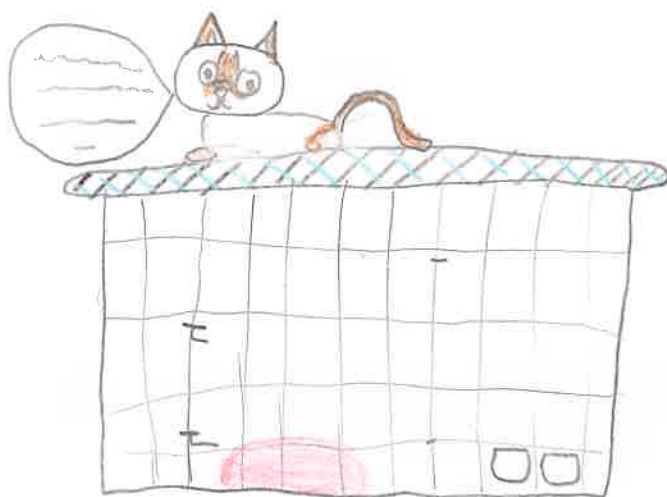
- Hola, Lucky, em reconeixes, no? - Vaig fer que sí amb el cap- Perquè he sigut

jo el que ha organitzat això, i ho he fet perquè estic fart que no menges de mi i, per

tant, no menjar-te el paté de peix. Espere que t'hages escarmentat i intentes menjar-

t'ho encara que hi esté roïn, a més, perquè no penses que som dolents jo també provaré

el paté de peix i també et posaré dins un trosset de Fresa de Mújol, que sé que t'agrada.

Després de tot això sempre em menjo el paté de peix i, he fet noves amistats amb alguns

habitants de la cuina, com la brossa, la nevera, el calaix, etc..., però hi ha uns altres

que no em cauen res bé com els bols de Jazz i Jaque, les cadires... i alguns més.

Un altre dia us explicaré per què.

Espere que us haja agradat el meu relat i també us servisca de lliçó.

Fins la pròxima!

Lucky

